

ny Ret." Dertil kunne de ikke undvære vor Medvirksomhed, det er derom, vi skulle spørges, og vi ville blive spurgt derom i rette Tid, forinden den virkelige Ret skabes ud af Magten. Men det ærede Medlem fra Helsingør (Thomsen) er kommen med en Fremstilling af Forhandlingsmaaden i Dag, sammenlignet med den i 1877, som hviler paa en faktisk urigtig Opfattelse — jeg formoder, at det er en Forglemmelse fra hans Side — som jeg anser det for nødvendigt bliver rettet. Det ærede Medlem udtalte, at Folkethingets Flertal, altsaa Folkethinget, denne Gang synes at ville vælge en lignende Vej som den i 1877, dog med en lille Variant, idet man nemlig den Gang lod Finantsloven behandle først og derefter forlæste Provisoriet, medens man denne Gang har fremdraget Provisoriet til Forkastelse forud. For det Første er det ikke Folkethinget, der har valgt Fremgangsmaaden, men hverken den Gang eller nu, Initiativet dertil er udgaaet fra Regjeringen. Det er Regjeringen, jeg beder ærede Medlemmer erindre det, som denne Gang har valgt en anden Fremgangsmaade end forrige Gang. I 1877 ansaa man det, for saa vidt politiske Kjendsgjerninger ere det, der skal tale, for sin Pligt at fremlægge Provisoriet samtidig med Finantslovene, saavel for det indværende Finantsaar som for det efterfølgende; de fremlagdes paa samme Dag, og de kom her til Forhandling i den Orden, at Finantsloven for det indværende Aar behandlede først, og først Dagen efter behandlede Finantsloven for det følgende Finantsaar. Det er dette, som jeg forudsætter, at det ærede Medlem fra Helsingør har glemt, og som jeg derfor vil oplyse, at saaledes forholder det sig, at da man forhandlede Finantsloven forud for Provisoriet i 1877, da var det den forelagte Finantslov for det indværende Finantsaar, men ikke for det efterfølgende. Dette forholder sig paa den af mig angivne Maade, og det ærede Medlem har i denne Henseende taget fejl. Det er Regjeringen, der denne Gang har taget Initiativet til en anden Fremgangsmaade end den da benyttede ved — efter min Mening fuldstændig villaarlig — at ville knytte det som en Betingelse for Provisoriets Forelæggelse fra Regjeringens Side, at Finantsloven for næste Finantsaar skulde tages for til Behandling her i Folkethinget først. Det er Regjeringen, der har taget Initiativet hertil, og det ærede Medlem har ikke Ret til at tale om, hvad Folkethinget i den Henseende har valgt eller villet variere i sin Fremgangsmaade eller har foretrukket.

Inden denne Forhandling slutter, kan jeg imidlertid ikke undlade at gøre opmær-

som paa den nye Statsret, som i Dag er os forkyndt. Der vil vel blive rigelig Anledning til paa et senere Tidspunkt at komme tilbage dertil, naar det foreligger Ord til andet saaledes, som det er udtalt fra Regjeringens Side, men jeg ønsker dog ikke, at denne Forhandling i Dag skulde gaa til Ende, uden at der ogsaa fra Forsamlingens Side bliver gjort opmærksom paa, hvad det er, der bydes os. Vi hørte i Fjor den Paastand fremsat fra Regjeringens Side, haade i Ord og i Handling, forsaavidt som et dertil svarende Forslag blev fremlagt fra Regjeringens Side, at finantsielle Bevillinger i Principet ikke kunne forkastes af det ene Thing, men at dertil kræves begge Things samstemmende Botum; jeg erindrer om den forelagte midlertidige Finantslov, der forlangte begge Things Nei, for at en Bevilling skulde være forlæst. Vi søgte fra Folkethingets Side at give den skarpeste Protest, som vi raade over, mod denne nye Være, der vistnok ogsaa er anerkjendt som saadan fra mange af deres Side, som hidtil havde fulgt Regjeringen. Men nu ere de gaede et Skridt videre.

I den Statsret, der forkyndes os i Dag, har man opstillet det næste Skridt, og det er dette, at ogsaa lige overfor den almindelige Lovgivning kræves til Forkastelse begge Things samstemmende Botum; thi det er den egentlige Kjerne i det, der opstilles i Dag. Enhver af de Herrer vil kunne se, at accepteres den Opfattelse, som Conseilspræsidenten høitidelig i Regjeringens Navn har forkyndt os i Dag, vil der være aabnet Udgang til, at man suldt ud vil kunne regjere med provisoriske Love eller opnaa det, som Kultusministeren har forkyndt offentlig paa Møder, at Folkethinget sættes ganske udenfor Spillet. Det er dette, der forkyndes os i Dag, det var ikke alene en henkastet Ytring paa et politisk Møde, men et roligt overveiet Standpunkt, som Regjeringen har villet indtage, og som den her drifter sig til at træde frem med for Folkethinget og forkynde som en ny Statsret. Det er den Slags Statsret „for Tilfældet“, som man indbretter, som man har Brug for den, efter den Være, at kun den Del eller de Dele af Grundloven skal gjælde, som ikke komme i Veien for Ens politiske Hensigter. Jeg vil gjøre opmærksom herpaa, og jeg tror, at der maa findes og maa komme en Anledning til at vende tilbage dertil. Derfor anser jeg det ogsaa for at være rigtigt og særlig paa sin Plads, at Folkethinget ved sin Afstemning i Dag, altsaa ogsaa ved en Handling, en Kjendsgjerning, nedlægger den for dets Bedkommende stærkeste mulige Protest mod denne